

Levelek

(2012. 07. 20.)

Kedves János!

Megértését kérem, amiért ilyen hosszú ideig nem jelentkeztem, nem mondtam véleményt. Dolgozata kitűnő munka mind hozzáállását, mind a konkrét elemzés eredményeit tekintve! Megfogalmaztam ugyanakkor néhány bíráló megjegyzést is, kérem, gondolkodjon róluk!

1. Tudtommal a többes szám első személy, a „mi” már nemigen használatos az elméleti tanulmányokban! Személyes tapasztalatom szerint is inkább fiatal tanulmányírók teszik – oktanul!

2. Nagyon jó a dolgozata nyelvezete, de több gépelési hibát is észrevettem a mondatokban. Pl. az 1. oldalon az „elvárására” szóalak helyett „elvárása” van, a 3. oldalon a „tudományágakkal” szóalak helyett „tudományágakká” szóalak van.

3. Kissé túlhangsúlyozza Szikszainé Nagy Irma debreceni egyetemi tanárnő könyvének megállapításait, miközben éppen csak tud Petőfi Sándor János professzor szövegelméletéről, szövegтанáról, akitől nála fiatalabbak mindannyian tanultunk, s akinek teljes szövegelmélete van! Nem egyezem azzal, hogy a (magyar) szövegelmélet nincs kidolgozva! Itt jegyzem meg, hogy átfogó elméleti bevezetéséből hiányzik a budapesti Szathmári István stilisztika professzorának és az erdélyi Szabó Zoltán (elhunyt) professzor szövegтani tanulmányкötetének ismerete! Fiatalkori szokás és szükséglet a sok idézet, ezen próbálnia kell majd változtatni: idézés helyett hivatkozni, átértelmezni a tudósok megállapításait. Remekül használja Tolcsvai Nagy Gábor professzor tanulmányait! Megírom e-mail címét, próbáljon meg kapcsolatba lépni vele, pl. küldje el neki ezt az írását! tng hu@hotmail.com

4. Visszatérve még Petőfi S. János professzorra: tiszteletlenséget érzek a 7. oldalon a „P. S. J. többszöri emlegetéséhez képest” fogalmazásban, pedig biztosan nem akart az lenni. Maga valószínűleg ténylegesen nem olvasta könyveit, tanulmányait! Esetleg idegenkedik tőlük, de ő ma már teljességgel elfogadott tekintély a (magyar) szövegтанban!

5. Véleményem szerint az interdiszciplinearitás nem zárja ki, hogy a szövegtan autonóm tudomány legyen! Kedves János, szeretettel gratulálok szép munkaeredményeihez, és kellemes nyári pihenést kívánok Magának és egész családjának! Jelentkezésének mindig nagyon örülök!

Barátsággal üdvözlöm:
Danyi Magdolna

(2012. 07. 22.)

Tisztelt Tanárnő!

Köszönöm szépen a választát, elsősorban a kritikáknak örülök, igen lényegesnek tartom az efféle véleményeket, szerintem ezekből lehet meríteni! Részletesen foglalkozom velük. Egyre azonban most ki is térnék.

Igaz, hogy hiányosságaim vannak a szövegtan elméleti vonatkozásainak ismerete terén, ez nyilvánvaló. Kicsit azonban ez az újfajta rendszer is hibáztatható. A mostani PhD-képzés igazából nem felel meg az én hozzáállásomhoz, mint ahogy maga a bolognai rendszer sem. Nem igazán értem, hogy két éven keresztül miért is kell négy-négy tárgyból vizsgázni, amelyeknek ráadásul nem mindig van közük a szövegtanhoz. Sőt. De a szabály az szabály. Mindenesetre míg elkészültem a négy dolgozattal a négy különböző tárgyból (összetett szintagmák, lexikalizációs folyamatok a mai magyar nyelvben, diakrón frazeológia és szövegtan), addig szépen el is múlt az idő, nem beszélve, hogy gyakorlati órákat is tartottam az alapképzésen. Nehéz elmélyedni így, és átlátni a mélyebb összefüggéseket. A harmadik éven nem lesznek azonban ilyen „többlet” vizsgák. Ebből csak az következik, hogy ezért irányult a figyelmem – most csak – erre a két „tankönyvre”.

Sajnálom a hetedik oldal negatív konnotációjával kapcsolatosakat is. Pusztán arra akartam utalni, hogy Szikszainé mintha „nem szívesen” idézné Tolcsvait, pedig Szikszainének a 2004-ben megjelent tankönyve és a Tolcsvai-tankönyv megjelenése között négy év van. És általában kevés szó esik benne a kognitív megközelítésről.

Sokat fogok még elmélkedni megjegyzésein! Fontosak! Úgy viszonyulok sok mindenhez, mint kedvenc „sportomhoz”, a Formula-1-hez: minden technikai beállításnak borzasztó nagy szerepe van a versenyautó precíz működésében...

Köszönöm jókívánságait, átadom a szüleimnek is, és engedje meg, hogy boldog névnapot, erőt, egészséget kívánjak!

Üdvözlő,
Brenner János

(2012. 07. 23.)

Kedves János, köszönöm válaszát! Teljes mértékben megértem bírálatát, majdnem mindenki bírálja az új egyetemi rendszert, viszont – ezt illetően is nagy az egyezés – valószínűleg mégis jobb, mint a korábbi hagyományos rendszer volt. A PhD-stúdiumát illetően: egészen hasonló volt valamikor a magiszterképzésünk, ez még mindig továbbképzés, s nem magára a doktori disszertációra való előkészítés. Mindenképpen hasznos és minden elismerésem a Maga munkatempója és eredményei iránt! Dolgozzon tovább is ilyen szorgalmasan és fegyelmezetten! Szurkolok, hogy valamikor ténylegesen dolgozhasson, taníthasson a Magyar Tanszéken!

A 90-es évek második felében tagja voltam a Budapesti ELTE Mai magyar nyelv tanszékén a Szathmári István és Fábián Pál nagyon neves nyelvészprofesszorok által vezetett Stilisztikai csoportnak, amelynek tagja volt Tolcsvai Nagy Gábor is és Szikszainé Nagy Irma is. TNG közben egy magas rangú, akadémikus nyelvészprofesszorrá lett. Szikszainével ők együttműködnek. A Maga meglátása igaz. Az ő szemléletük nagyon különbözik. Semmi baj, hogy Maga ezt, akár bírálólág is, észrevette.

Sok szeretettel kívánok ismételten kellemes pihenést! Kedves szüleinek üzenem, hogy ma délelőtt először voltam úszni a nagyon szép új medencében a Prozivkán, kevesen voltak, minden tökéletes volt, nagyon jól éreztem magam! Ajánlom a Maguk számára is!

Baráti üdvözléssel:
Danyi Magdolna